

AD QVODLIBETARIAM.
QVÆSTIO MEDICA MATVTINIS AGITANDA
DISPVATIONIBVS IN SCHOLIS MEDICORVM, DIE MERCVRII XXIII. NOVEMB.
Magistro IOANNE LE MERCIER, Doctore Medico, moderatore prudentissimo.

An in Pleuritide præsentius à Phlebotomia, quàm à Catharsi remedium?

619

PRIMA & communia morborum interiorum remedia duo sunt; *ὑδαρσις, φλεβοτομία*. Hoc, humorum, qui aut peccant in venis, aut ex his affatim desluunt, proprium accommodatumque remedium est, omnesque æquabiliter vacuat. Purgatio verò, cum delectu, id solum quod vitiosum est, & qualitate peccat; vtrumque ex omnibus corporis partibus. Inter quas thorax, quò partium ad vitam tuendam necessariarum, complexu, nobilior est, eò grauioribus morbis est opportunior. Facileque cæteros antecellit pleuritis, febris continuitate, acuitate, & doloris acerbitate. Quæ vera & germana si fuerit, membranæ costisubten læ inflammatio est. Cui ideo pueri, & qui acidum ructant, minimè obnoxij, quique aluum habent lubricum.

LVRES variæq; causæ, & sæpè cōtrariæ, in veræ pleuritidis generatione cōcurrunt. Ex omni enim sãguinis specie procreatur: & vt ab insolatu, ita & ab Aquilonio statu; vt ab excarescentia, labore, merore, & æstu, ita & à frigida potu. Per humoris *ὑπερμαρ* superne deorsum, inferne sursum: Per exclusionem humoris à parte robustiori, in debiliore: Lateris infirmioris in excipiendo oportunitatem: Dolentis deniq; attractionem. Vt enim familiaritas substantiæ, attractionis naturalis sic eiusdem non naturalis, fuga vacui, calor & dolor in causis sunt.

LATERALIS morbi Symptomata, alia sunt communia, vt cerebri, & mentis læsio, quæ & in Peripneumonia, *ἀσπνῖα*, quæ à partium thoracicarum: febris continua, quæ à partium nobilium inflammatione est inseparabilis: Alia propria, vt dolor punctorius, qui in Peripneumonia, aut nullus, aut admodum exiguus: in hepatide grauius & distendens esse solet: Pulsus durus, & serratus, qui visceribus, ac præsertim pulmonibus inflammatis mollior est: spiratio, frequens, & exigua, sed multò facilior, quàm in inflammatione pulmonis: Tussis, cruda adhuc phlegmone, sicca, sed quæ mox ipsa maturescere humefcat. Color autem, spuri sanguinis inflammationem committentis qualitate indicat. Nam ruber & floridus, sanguinem purum: flauus aut pallidus, biliosum: albidus, pituosum: liuidus, aut niger, melancholicum in vitio esse declarat.

NE C ista modo Pathognomonica, sed & *ἐμπεριστα* consideranda. Nam vt pleuritis, in qua sputum statim apparer, morbum breuiat, sic & quæ sine sputo manet, pessima. Itaque si lateralis dolor, neque per sputa, neque per alui fluorem, purgationem, dietam, aut phlebotomiam quieuerit in *ἐμπεριστα*, vertetur. At parum est sputum procedere, nisi liberè, liberaliter, & coctum; & spuendo æger proficiat. Vt phrenitides quæ crebrò mutantur, sic & pleuritides raræ ac desultoriæ, pessimæ. Deterior etiam quæ latus dextrum occupat, quàm quæ sinistrum. Iam verò, vt secundarij omnes morbi primigenijs sunt calamitosiores, sic & quæ hepatidi superueniunt pleuritides, funestæ: quemadmodum, & quæ foris intrò conuertuntur, ac in pulmonem, aut cerebrum propagantur, aut secedunt.

SV A spontè sanescentes pleuritides, neque mouere, neque turbare oportet, sed sinere. At quæ sua quatuor tēpora decursuræ sunt, hæ, vt fotulitue diaphoretico, peptico, omninoque chalaistico; sic & in actu anacathartico, medicamento cathartico, sed præsertim phlebotomiā indigent; quæ, in hoc morbi genere, non modo omnium, sed ad omnia præstantissimum est remedium. Nihil equè doloris acerbitem demulcet, febris ardorem mitigat, spirandi libertatem postliminio reuocat, sputum maturat, ac promouet. Nec verò ea *ὑπερμαρ* tantum, sed & ex opposito: nec per initia modò, sed prouecto iam morbo fieri potest. At Cathartica sputorum expectorationem motu contrario prohibent; de inflammata parte nihil detrahunt, sanas partes colliquant, & profluuij alui, thoracis morbis valde metuendi periculum inferunt.

Ergo in pleuritide præsentius à Phlebotomia, quàm à catharsi remedium.

65

Proponebat Lutetiæ ELIAS BEDA, Parsinus, Anno 1621.

DOMINI DOCTORES DISPVATVRI.

M. Petrus Girardet.
M. Antonius Robin.
M. Guillelmus Belet.

M. Nicolas Regnier.
M. Gabriel Hardouin de S. Jacques, Decanus.
M. Ioannes Merlet. M. R.

M. Guillelmus du Val. M. J. P. R.
M. Joannes Akakia. M. R.
M. Gasparus Brayer. M. R.